

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Henryk Gradzik (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **A. Z.**

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 listopada 2017 r., bez udziału stron,

skargi obrońcy oskarżonego na wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 czerwca 2017 r., uchylający wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 17 lutego 2017 r.,

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę,
2. obciążyć oskarżonego **A. Z.** kosztami sądowymi postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w [...] wyrokiem z dnia 17 lutego 2017 r., uniewinnił **A. Z.** od popełnienia trzech zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, zakwalifikowanych kolejno z art. 280 § 1 k.k., art. 280 § 2 k.k. i art. 280 § 2 k.k.

Apelację od tego wyroku wywiódł prokurator. Po jej rozpoznaniu Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem dnia 22 czerwca 2017 r., uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w [...] do ponownego rozpoznania.

Na podstawie art. 539a § 1 k.p.k. obrońca A. Z. złożył skargę na wyrok Sądu Apelacyjnego, jako odwoławczego. Podniósł w niej zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 437 § 2 k.p.k., polegającej na uchyleniu wyroku Sądu Okręgowego i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania w sytuacji, gdy uchybienia stwierdzone przez Sąd Apelacyjny w [...], nie powodują konieczności ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości przez Sąd pierwszej instancji. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę prokurator Prokuratury Rejonowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k.

W złożonej skardze obrońca A. Z. zarzucił, że żadna z tych ustawowych przesłanek uchylenia wyroku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania nie wystąpiła. Utrzymywał, iż uchybienia stwierdzone przez Sąd odwoławczy w zaskarżonym wyroku Sądu Okręgowego nie uzasadniały potrzeby przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości. Możliwe zatem było kontynuowanie postępowania dowodowego w Sądzie Apelacyjnym i podjęcie rozstrzygnięcia końcowego w drugiej instancji. Stanowisko skarżącego jest nietrafne, a w gruncie rzeczy dowolne. Pomija zupełnie argumentację Sądu Apelacyjnego zawartą w uzasadnieniu wyroku. Wynika zaś z niej, że wyrok Sądu pierwszej instancji jest obciążony rażącą obrazą art. 410 k.p.k., zgodnie z którym podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Sąd Apelacyjny wykazał, że w uzasadnieniu wyroku Sądu *a quo* dokonano powierzchownej i uproszczonej oceny najważniejszych dla rozstrzygnięcia merytorycznego dowodów. Dotyczy to zwłaszcza zeznań świadka D. A., mających w sprawie szczególne znaczenie, zwłaszcza tych, które składała w postępowaniu przygotowawczym, a których w ogóle nie analizowano. Sąd odwoławczy stwierdził

też, że nie przeprowadzono pogłębionej oceny zeznań świadków [...]. W rezultacie uznał, że niezbędna jest ponowna, wszechstronna analiza i ocena wszystkich przeprowadzonych dowodów, stosownie do reguł określonych w art. 7 k.p.k., ze szczególnym jednak uwzględnieniem zeznań D. A.

Wynika stąd jasno, że w przekonaniu Sądu Apelacyjnego niezbędne jest przeprowadzenie na nowo praktycznie całego przewodu sądowego. Nie byłoby dopuszczalne przeprowadzenie tak szeroko zakreślonego postępowania dowodowego w drugiej instancji, gdyż wyklucza to przepis art. 452 § 2 *in fine*.

Nie bez znaczenia jest i to, że kontynuowanie postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym, w razie ewentualnego potwierdzenia zasadności oskarżenia, choćby w części, prowadziłoby także do konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, z uwagi na zakaz skazania oskarżonego, uniewinnionego w pierwszej instancji (art. 454 § 1 k.p.k.). I w tym zatem aspekcie dążenie do konwalidowania uchybień w wyroku Sądu Okręgowego w uzupełniającym postępowaniu dowodowym byłoby w realiach sprawy wysoce niepragmatyczne.

Wszystko to prowadzi do konkluzji, że zarzut skarżącego jest bezzasadny. Do uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji doszło bez naruszenia art. 437 § 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny przekonująco wykazał bowiem po rozpoznaniu apelacji prokuratora, że uchybienia obarczające zaskarżony wyrok mogą być usunięte tylko po przeprowadzeniu na nowo przewodu sądowego w całości.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 539e § 2 k.p.k., należało orzec jak na wstępie.